

Hemelse Halleluja's

uit "Bible Monthly"

Openbaring 19:1-7

Wij hebben het grote voorrecht van te voren het toneel van aanbidding te kennen. Dat zal plaatsvinden in de hemel voordat de zegeningen van het 1000 jarig Rijk uitgestort worden over de aarde. Alle gelovigen zullen hun stem in deze overwinningszang laten horen, terwijl ze gebruik maken van de woorden, die ons in dit gedeelte worden meegedeeld.

Als we dit korte gedeelte lezen, wat de ziener van Patmos heeft gehoord, worden we getroffen door het woord "Halleluja." Het word 4 maal herhaald. Deze uitdrukking (Looft de Heer) van gemeenschappelijke lof, die veel in de Psalmen voorkomt wordt niet in het Nieuwe Testament gevonden, behalve in deze enkele verzen.

Wat is de bijzondere gelegenheid, die deze uitdrukking van zuivere en volmaakte aanbidding uitlokt? Op dat ogenblik zal de hemel bevolkt zijn met myriaden verlost en verheerlijkte heiligen. Allen, die in het Oude Testament door het geloof gewandeld hebben, en ook zij, die later geroepen zijn, met een hemelse roeping, zullen zich daar bevinden. Deze verlost, een ontelbare schare, zullen allemaal volmaakt zijn, met verheerlijkte lichamen en zullen voor altijd bevrijd zijn van de aardse zwakheden. Zij zijn dan al geopenbaard voor de rechterstoel van Christus en hebben de beloning voor de daden, in het lichaam verricht, reeds ontvangen. Zij zijn dan, zonder uitzondering bevrijd van alle "vervuld zijn met zichzelf," wat hier op aarde het grote struikelblok is voor de ware aanbidding van de heiligen.

Deze talloze vergadering van welgelukzaligen kijkt naar de daden van de Heer, die betrekking hebben op deze wereld. Zij bevinden zich in het licht van de hemelse woningen. Vanuit die positie slaan zij de uitvoering van de oordelen gade, die het grote kwaad op aarde straft. Met verlichte geesten hebben zij gezien, hoe het Lam de 7 zegels van het boek heeft verbroken. Zij hebben de 7 engelen, de 7 trompetten horen blazen en hebben de 7 schalen van de toorn van God zien uitgieten. Tenslotte zijn ze getuige geweest van het

verschrikkelijke oordeel van God over Babel, de stad van zonde, de verdorven en verdervende stad.

Deze schare, die niemand tellen kan, hoe verdeeld ze ook op aarde geweest zijn, hebben voortaan maar één hart en één zin en bij het licht van de heerlijkheid van God, die Jezus Christus schittert, onderscheiden zij de ware betekenis van de aardse gebeurtenissen. Zij kennen de tijden en gelegenheden van de hemel en weten, dat de dag des heren is aangekomen. Het koninkrijk van God, zowel het aards als het hemels deel, zal verschijnen en men bevindt zich als het ware op de drempel van de 1000 jarige regering. De zucht van de lijdende schepping gaat ophouden. Het Lam Gods zal de zonde van de wereld wegnemen. Het hele heelal zal met vreugdezangen en lofgezangen ter ere van God, de allerhoogste, vervuld worden.

Maar de verborgenheid des Heren is voor de hemelse menigte van verlost en zij heffen de overwinningsliederen aan, vóór dat de verdrukten op aarde de verschijning van de Zoon des Mensen zien, die als een bliksem voor alle ogen zichtbaar zal zijn. Van het oosten tot het westen, zullen de hemelse lofgezangen opstijgen voor de troon. Spoedig zullen de vijf laatste Psalmen, die met Halleluja beginnen en eindigen, gezongen worden in de aardse tempel, op de berg Sion (Jes. 30:29,30).¹ Maar de grote menigte, die men niet kan tellen en die voor het Lam staat, zullen deze lofzangen voor de aarde, al vooruit zingen en hun Halleluja zal het eerste zijn dat tot Hem zal opstijgen, die op de troon zit.

¹ "Er zal een lofzang bij ulieden zijn, gelijk in den nacht, wanneer het feest geheiligd wordt; en blijdschap des harten, gelijk van een, die met pijpen wandelt, om te komen tot den berg des HEEREN, tot den Rotssteen van Israel. En de HEERE zal Zijn heerlijke stem doen horen, en de nederlating Zijns arms doen zien, met grimmigheid van toorn, en een vlam van verterend vuur, stralen, en een vloed, en hagelstenen."

De talloze stemmen van een grote menigte zullen zich mengen zonder een wanklank om de Heer te prijzen. Deze eenstemmige uitdrukking van lof wordt opgewekt:

- a) door het heil van God, dat de verwoesting van Zijn vijanden zal opvolgen (vergelijk het met het lied van Mozes (Deut.32))
- b) door de heerlijkheid van God, die geopenbaard wordt op aarde.
- c) door de macht van God die de vorst van duisternis heeft verslagen en de verdrukten uit de grote verdrukking heeft bevrijd.

“Halleluja! De behoudenis [heil] en de heerlijkheid en de macht zijn van onze God!” (1) Deze lofzang drukt een volmaakte instemming uit met de wil van God en wordt gezongen door hen, die deze les op aarde maar onvoldoende geleerd hadden. *“Want waarachtig en rechtvaardig zijn zijn oordelen”* (2)

De gebeurtenis, die aanleiding geeft tot deze overwinningsdag is de vernietiging van de schijnheilige kerk, die zich in naam noemde de ware bruid van Christus te zijn, maar die een verbond had gesloten met het duivelse beest en die lasteringen sprak. De heiligen zullen vanuit de hemel haar rechtvaardig en verschrikkelijke lot zien. Het Romeinse Rijk herbouwd, verbonden met zijn 10 schatplichtige koninkrijken, zal de vrouw bekleed met purper en scharlaken verscheuren en verslinden. De bewoners van de aarde zullen in deze verwoesting van Babylon alleen een politieke revolutie zien en het bewijs van de onweerstaanbare macht van het beest en van zijn bondgenoot; de valse profeet. Maar zij, die de dingen vanuit hemels perspectief zien, zullen de val van een bedorven geestelijk macht rechtvaardig vinden.

De bruiloft van het Lam is gekomen en de afvallige kerk moet van de aarde verdwijnen, vóórdat Hij verschijnt in Zijn heerlijkheid, met zich mee voerend Zijn ware Bruid, voor de ogen van een verschrikte wereld.

In de hemel klinkt weer een lofgezing, *“want Hij heeft de grote hoer geoordeeld, die de aarde heeft verdorven met haar hoerij, en Hij heeft het bloed van zijn slaven van haar hand gewroken. En voor de tweede maal zeiden zij: Halleluja!”* (2,3)

De hemelse wezens, die wegen van God begrijpen, worden zinnebeeldig voorgesteld door de 24 oudsten en de 4 dieren. (Op.4:5,6) Wij zien ze op hun aangezichten vallen en ere geven aan God, die op de troon zit. Zij zeggen weer: “Halleluja” maar laten dit voorafgaan door “Amen.” In hun kennis van de waarheid, de wijsheid en de gerechtigheid van God en

ziende het oordeel over de bewoonde aarde, door de Man, die Hij daartoe bestemd heeft (Hand.17:31)² zeggen zij: *“Amen, halleluja!”* Deze uitdrukking verbindt het “Amen” van een gelukkige instemming met het “Halleluja” van de lof en aanbidding.

De harten van de Myriaden verlost, die overlopen van vreugde, drukken nogmaals door een nieuw, “Halleluja” hun hemelse blijdschap uit. De Apostel Johannes begint om het zo te zeggen opnieuw zijn verhaal. In vers 1, vóór de eerste drie “halleluja’s” zegt hij: *“Hierna hoorde ik als een luide stem van een grote menigte in de hemel zeggen:”* en in vers 6 vóór het laatste halleluja, gebruikt hij hetzelfde woord: *“En ik hoorde.”* Deze uitdrukking is van belang. *“De stem van een menigte”*, talrijker dan de sterren van de hemel, als het zand aan oever van de zee, verheft zich in een volmaakte overeenstemming, als de stem van een enig man. *“Als een stem van vele wateren”* in zijn omvang en *“als een stem van zware donderslagen”*, in zijn kracht en majesteit. Twee dingen geven aanleiding tot deze lofzang:

- 1 de aardse heerschappij, die de Gezalfde des Heren op zich neemt. *“de Heer, onze God, de Almachtige, heeft zijn koningschap aanvaard.”*
- 2 het feest van de bruiloft van het Lam. *“Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt;”*

Ongetwijfeld zijn allen, die zo zingen, de hemelse heiligen, uitgezonderd die, die de Gemeente van Christus vormen. (Ef.5:25-27)³ Het zijn de “welgelukzaligen,” die uitgenodigd zijn zijn tot de maaltijd van de bruiloft van het Lam. Johannes de Doper maakte een onderscheid tussen de Bruidegom en de vriend van de Bruidegom. (Joh.3:29)⁴ Wat de vriend onderscheidt is, dat hij zich verheugt over de stem van Bruidegom.

² *“omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij het aardrijk in gerechtigheid zal oordelen door een man die Hij daartoe heeft bestemd, waarvan Hij aan allen zekerheid heeft gegeven door Hem uit de doden op te wekken.”*

³ *“evenals ook Christus de gemeente heeft liefgehad en Zichzelf voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, haar reinigend door de wassing met water door het woord, opdat Hij de gemeente voor Zich zou stellen, heerlijk, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar opdat zij heilig en onberispelijk zou zijn.”*

⁴ *“Hij die de bruid heeft, is de bruidegom; maar de vriend van de bruidegom, die daarbij staat en hem hoort, verblijdt zich met blijdschap over de stem van de bruidegom. Deze blijdschap van mij dan is vervuld geworden.”*

Wij hebben hier een toneel van de vreugde, de blijdschap, die in de hemelse voorhoven heerst en waaraan allen deelnemen, die de bruiloft van het Lam zullen bijwonen. Deze wonderbare verzen leren ons, dat de zegen en de heerlijkheid van de ene en vóór alle

dingen, de beschouwing van de volmaakte wegen van God, het onderwerp zullen vormen van deze hemelse koren van Halleluja's, die alle verlost in de eeuwige heerlijkheid zullen herhalen.

Oorsprong: [Le Messenger Évangélique 1931-132](#)

Titel: [Alléluias célestes traduit du "Bible Monthly"](#)